

Ἐλέχθη ὅτι ὅλη ἡ δομὴ — ἄς τὴν ὀνομάσωμεν ἔτσι — τῶν συμφωνιῶν, τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν σύνδεσιν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ε.ο.κ. εἶναι τοιαύτη ὥστε πᾶσα ἀναθεώρη-

ΚΑΘΟΛΟΥ ΑΣΚΟΠΟΝ

σις καὶ μεταβολή, εἰς οἷονδήποτε σημεῖον, νὰ συνεπάγεται ἀνατροπὴν τοῦ ὅλου. Ἐὰν ὀρθῶς ἐρμηνεύωμεν τὰ ἀνωτέρω, ὡς ὑποδηλοῦντα ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ μὴ δεχθῆ οὐδεμίαν μεταβολὴν ἢ τροποποιήσιν τῶν συμφωνιῶν καὶ τῶν πρωτοκόλλων, τὰ ὅποια ἐμονογραφήθησαν εἰς τὰς Βρυξέλλας, τὴν 30ὴν Μαρτίου, καθέλευ ἄσκοπον, δὲν θὰ ἦτο νὰ θεβαιωθῆ τοῦτο μετὰ μίαν ὑπεύθυνον δήλωσιν ἐκ μέρους τῆς. Τοῦτο διὰ νὰ διαλυθοῦν ἐνδεχόμενα πλάναι ἀπὸ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς καὶ ὄχι δι' ἄλλον τινὰ λόγον. Ἡ ἀρξάμενη — μετὰ πολλήν, ἀτυχῶς καθυστέρησιν — προσπάθεια προσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας, ἠμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ συνεχίζεται, ὡσὰν νὰ μὴ συνέβη τίποτε. Διότι ἐπιβάλλεται ὅπως ἀσχέτως τοῦ ἂν θὰ συνδεθῶμεν ἢ ὄχι τελικῶς μετὰ τὴν ε.ο.κ. Ἐὰν ἐνισχύσῃ μάλιστα τὴν θέσιν μας, ἐὰν ἤθελον ἀπαιτηθῆ διαπραγματεύσεις διὰ νέας συμφωνίας.